Dimecres 29 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 12,39-48): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «I sapigueu això: que si l'amo de la casa sabés a quina hora ha de venir el lladre, no deixaria foradar la seva casa. I vosaltres estigueu preparats, que a l'hora que no us penseu, el Fill de l'home vindrà».

Pere li va dir: «Senyor, ¿aquesta paràbola ens la dius a nosaltres o també a tots?». I digué el Senyor: «Qui és, doncs, l'administrador fidel i prudent al qual el senyor posarà sobre la seva família, perquè els doni al seu temps la mesura de blat? Benaurat aquell servent a qui, quan vingui el seu senyor, el trobarà obrant així. En veritat us dic que el posarà sobre tots els seus béns. Però si diu en el seu cor: "El meu senyor triga a venir", i comença a pegar els criats i les criades, i a menjar i a beure i a embriagar-se, vindrà el senyor d'aquell servent el dia que no espera i a l'hora que no sap, i l'exclourà, i la seva porció la posarà amb els infidels. I aquell servent que conegué la voluntat del seu senyor i no prepará o no obrà segons la voluntat d'ell, rebrà molts assots. Però el qui no la conegué i feu coses dignes d'assots, en rebrà pocs. Que a tot aquell a qui se li ha donat molt, molt se li exigirà; i a qui molt se li va encomanar, molt se li demanarà».

© Albada Editorial / evangeli.net

«I vosaltres estigueu preparats, que a l'hora que no us penseu, el Fill de l'home vindrà»

Mn. Josep Lluís SOCÍAS i Bruguera
(Badalona, Barcelona, Espanya)

Avui, en llegir aquest fragment de l'Evangeli, ens adonem que cada persona és un administrador: a tots, en néixer, se'ns dóna una herència en els gens i unes capacitats per a realitzar-nos en la vida. Descobrim que aquestes potencialitats i la vida mateixa són un do de Déu, ja que nosaltres no hem fet res per assolir-les. Són un regal personal, únic i intransferible, i és el que ens dóna la nostra personalitat. Són els "talents" de què ens parla Jesús mateix (cf. Mt 25,15), els quals hem de fer créixer durant la nostra existència. Unes capacitats per a realitzar-se plenament, però amb la possibilitat de comunicar-nos amb els altres i compartir aquests valors.

«A l'hora que no us penseu, el Fill de l'home vindrà» (Lc 12,40), acaba dient Jesús en el primer paràgraf. És la nostra esperança que el Senyor Jesús vindrà a la fi dels temps; però, ara i aquí, també Jesús es fa present a la nostra vida, en la senzillesa i en la complexitat de cada moment. És avui que, amb la força del Senyor, podem viure el seu Regne. Sant Agustí ens ho recorda amb les paraules del Salm 32,12: «Feliç el poble que té el Senyor per Déu», perquè puguem ser-ne conscients, tot formant part d'aquest poble.

«I vosaltres estigueu preparats» (Lc 12,40), aquesta exhortació significa una crida a la fidelitat, mai subordinada a l'egoisme. És la nostra responsabilitat de saber "donar resposta" als béns que hem rebut amb la nostra vida. «Conegué la voluntat del seu senyor» (Lc 12,47), és el que anomenem la nostra "consciència", i és el que ens fa dignament responsables dels nostres actes. És de justícia i amor una resposta generosa per part nostra vers la Humanitat, vers cadascun dels éssers vivents.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Tant de bo es dignés el Senyor despertar-me del somni de la meva desídia, a mi, que tot i ser mesquí, sóc el seu servent. Tant de bo m'inflamés en el desig del seu amor incommensurable i m'encengués amb el foc de la seva divina caritat!» (Sant Columbà, abat)

- «La somnolència dels deixebles segueix sent al llarg dels segles una ocasió favorable per al poder del mal. Aquesta manca de sensibilitat de les ànimes atorga al maligne un poder en el món» (Benet XVI)

- «En Jesús 'el Regne de Déu és molt a prop', Jesús crida a la conversió i a la fe, però també a la vigilància. En la pregària, el deixeble vetlla atent a Aquell que és i que ve (...). En comunió amb el Mestre, la pregària dels deixebles és un combat, i només vetllant en la pregària hom evita de caure en la temptació» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.612)